

mægtigste finansielle Faktor i Landets Fremgang, men ved Tilskud paa Finansloven forekommer det mig at maatte være Meningen, at man giver Tilskud til enhver begyndende Virksomhed, der trænger til Støtte. Der maa imidlertid dog komme en Tid, hvor en saadan Virksomhed kan staa paa egne Ben. Landbruget forlanger ikke Beskyttelse ved Toldbestemmelser, og det er derfor naturligt nok, at det faar Støtte, men det synes mig, at en Del af disse Beløb kunde anvendes paa en heldigere Maade. Det er ganske vist ifølge Lov, at der gives betydelige Beløb til Præmier og sligt, men jeg vil dog bemærke, at det, at man giver Præmier paa Dyrskuer eller paa en landboindustriell Udstilling, ganske vist er af Værdi for dem, der faa Præmien, men i selve Anerkendelsen af, at de ere de bedste, skulde man synes, at de havde tilstrækkelig Erstatning for de hafte Udlæg. De andre, der ingen Præmie faa, have de samme Omkostninger ved at møde paa Dyrskuet. Jeg ser derfor mindre lyst paa, at der uddeles saa store Præmier til de bedste. Selve det at blive anerkendt som bedst enten med Hensyn til et Dyr, en Avlsforening, eller hvad det ellers kan være, indeholder tilstrækkelig Opmuntring og Støtte for Vedkommende. Ellers kunde det slet ikke betale sig at give sig af med at fremavle Stammer og sligt.

Det er ogsaa betydelige Beløb, der anvendes til Konsulentvirksomhed. Jeg ved ikke, om denne virkelig gør saa stor Nytte, som det menes. Jeg tror, at den berøver Landmændene en Del af Styrken i deres eget Initiativ, og det forekommer mig mærkeligt, at der paa den sidste saakaldte „Landborigsdag“, der holdtesovre i Aarhus, saaledes udvalgte Mænd fra hele det jydsk Landbrug for at høre paa Foredrag af Konsulenterne. Saadanne Foredrag kunde de jo faa trykte. Oprindelsen til Fællesforeningerne var netop, at praktiske Landmænd kom sammen for at overveje, hvilke praktiske Forholdsregler der var at tage for at støtte dem i deres Erhverv. Men at holde et stort Møde i en Fællesforening for at høre teoretiske Foredrag, synes mig, er en uheldig Udvikling af Konsulentvirksomheden, og jeg mener, at man maa ind paa et andet Spor, hvis denne Virksomhed skal have den Betydning for Landbruget, som er tilsigtet.

Om Posten til Fremme af Malkearbejdet vil jeg sige, at det er udmærket, at man har Opmærksomheden henvendt paa at støtte denne Virksomhed, men jeg tror

rigtignok, at Landbrugerne ere saa stærkt interesserede i dette Arbejde, at de ogsaa uden Statsstøtte skulle faa malket deres Besætning. Men det kan jo være, at mit Syn er fejl i denne Sag, det lader til, at der er stor Tilslutning dertil ude i Landbefolkningen. Jeg henstiller dog til den højtærede Minister at tage Sagen under Overvejelse. Paa samme Tid man fordrer Beskyttelsen nedsat for Industrien, kan det neppe være rigtigt, at Jordbrugerne stille saa store Fordringer til Statskassen til Støtte for Foretagender, som faktisk hvile paa deres egen Dygtighed. Jeg skal erindre om, at vi i sin Tid endog have haft en Konsulent for Stikkelsbær!

Jeg ser med Glæde, at den højtærede Minister begynder at udvide Beplantningen af Klitterne. Jeg vil i den Anledning tillade mig at henlede hans Opmærksomhed paa, at Fanø ogsaa i den Retning trænger til Støtte, men jeg tror at vide, at Ministeren har Blikket henvendt derpaa. Jeg kunde have ønsket, at det allerede var kommet frem i Aar, men maaske vi kunne vente det ad Aare. Jeg glæder mig over den forøgede Støtte til Fiskere til Rejser og ligeledes over den forøgede Støtte til Mergeltransport. Navnlig i den Egn, jeg repræsenterer, er der stor Trang dertil, og der har ikke været Tilfredshed med den Maade, hvorpaa Hedeselskabet organiserede det, men jeg ved, at Ministerens Opmærksomhed ogsaa er henvendt paa denne Sag, saa jeg skal ikke komme videre ind derpaa.

Der er en mærkelig Post under Landbrugsministeriet, og jeg vil tillade mig at spørge om, hvad den betyder. Der staar: „Tilsyn med det danske Hedeselskabs Virksomhed“. Det koster 4,000 Kr. Trænger det danske Hedeselskab til det Tilsyn? Er den offentlige Kritik ikke tilstrækkelig til at spore det frem? Endelig er der en Post, som jeg vil henlede Opmærksomheden paa. Det er den Post, som hedder: „Understøttelse til Selskabet for Silkeavl og Morbærbuskdyrkning i Danmark“. Der er kun foreslaaet 800 Kr., det er ganske vist en Fremgang, men det er en begyndende Industri, som vistnok kunde have en Fremtid for sig, navnlig for de mindre Husbrug. Jeg tror mindre paa Nytten af det Tilskud, der gives til Fremme af Spadekultur, af Havebrug for Huslodder. Jeg kan ikke tænke mig, at Husmændene ikke kunne fremme det uden Tilskud, de ere vist tilstrækkelig sagkyndige paa dette Omraade. Men derimod tror jeg, det vilde være af stor Betydning, hvis man kunde